

F. t. l. om ændr. i bygge lov for købstæderne og landet.

I stk. 1 foreslås for områderne uden for de ældre byområder en bestemmelse om mindste grundstørrelse, der svarer til udstykningslovens § 4, stk. 5. Idet der dog i forslaget er optaget en udtrykkelig bestemmelse om, at vejareal eller areal foran en vejudvidelseslinje ikke kan medregnes til grundarealet efter stk. 1. Endvidere er bestemmelsen foreslået udvidet til at omfatte alle udstykninger med undtagelse af udstykninger med henblik på matrikulær sammenlægning med anden ejendom. En sådan udvidelse af bestemmelsen er nødvendig for at sikre den forlangte størrelse af byggegrunde, idet loven ikke udelukker bebyggelse på en udstykket parcel på grund af parcellens størrelse, og idet udstykkeren ikke er forpligtet til at opretholde det af ham i udstykningsansøgningen anførte formål med udstykningen.

I stk. 2 foreslås for de ældre byområder udstykningslovens bestemmelse om mindste grundstørrelser afløst af den mere smidige bestemmelse, at bygningsmyndigheden kan modsætte sig udstykninger, som vil være til hinder for eller kan vanskeliggøre opførelse af ny bebyggelse i overensstemmelse med loven, jfr. en tilsvarende bestemmelse i § 14, stk. 2, i Københavns bygge lov af 29. marts 1939. Ændringsforslagets stk. 2 omfatter også udstykninger med henblik på matrikulær sammenlægning med anden ejendom.

I stk. 3 udvides den bestående adgang til at fastsætte særlige bestemmelser om grundstørrelser i bygningsvedtægt og byplan til også at gælde retningsplaner.

Udstykningslovens § 4, stk. 5, foreslås ophævet i lovforslagets § 3.

Til nr. 6.

Den gældende § 6, stk. 2, giver mulighed for, at der i bygningsreglementet kan optages målnormer til fremme af anvendelsen af standardiserede bygningsdele m. v., men målnormerne kan kun gives gyldighed for opførelsen af beboelsesbygninger til udleje. De i bygningsreglementet optagne målnormer har været af væsentlig betydning for byggeriets industrialisering og dermed for forøgelsen af boligbyggeriet. For at fremme denne udvikling er det ønskeligt, at målnormer som omhandlet i § 6, stk. 2, også kan kræves overholdt ved opførelsen af andre bygninger, der opføres i et større antal, f. eks. kontorbygninger, skoler og børnehaver.

Til nr. 7.

Der henvises til bemærkningerne til ændringsforslag nr. 14.

Til nr. 8.

Ændringsforslaget er en følge af ændringsforslag nr. 16.

Til nr. 9.

Efter § 11, stk. 1, kan bygningsmyndigheden kræve adgang til enhver byggeplads eller ejendom for at anstille undersøgelser af, om lovens bestemmelser er overholdt. Adgang til at foretage sådan undersøgelse må også omfatte bebyggelsens forhold til såvel forskrifter, som er udfærdiget i medfør af loven, som servitutter, der er omfattet af § 4, stk. 3. Ændringsforslaget tydeliggør loven i de nævnte henseender.

Til nr. 10.

Loven indeholder ingen særlig bestemmelse om begrænsning af byggetilladelsers gyldighed. En almindelig begrænsning, således at en byggetilladelse bortfalder, såfremt arbejdet ikke er påbegyndt inden 1 år fra tilladelsens dato, har derimod været gennemført i de kommunale bygningsvedtægter såvel før som efter landsbygge lovens gennemførelse. Ved den foreslåede tilføjelse i stk. 1 lovfæstes den nævnte praksis.

Efter § 13, stk. 1, må i områder, hvor bygningsmyndigheden udøves af kommunalbestyrelsen, som hovedregel intet af lovens bestemmelser omfattet arbejde påbegyndes uden kommunalbestyrelsens byggetilladelse og intet sådant arbejde tages i brug, før kommunalbestyrelsen har udfærdiget bygningsattest. Undtaget fra de nævnte bestemmelser er i almindelighed bygninger for landbrug, skovbrug og gartneri, jfr. nærmere § 19, stk. 1. Formålet med det foreslåede nye stk. 2 er at åbne mulighed for at lade bygningsmyndighedens sædvanlige kontrol helt bortfalde eller indskrænkes ved byggearbejder i tilfælde, hvor denne kontrol ikke står i rimeligt forhold til byggearbejdets omfang og betydning eller i øvrigt skønnes upåkrævet. Den foreslåede ændring af stk. 1, 1.punktum, er en følge af det foreslåede nye stk. 2.

Til nr. 11.

Efter lovens § 14, stk. 5, kan amtsrådenes afgørelser i 1. instans påklages til boligministeren. Dette er i overensstemmelse med den sædvanligt gældende ordning, hvorefter en sag som hovedregel altid kan forlanges bedømt af 2 instanser. De fleste af de klager over amtsrådenes afgørelser, som behandles i boligministeriet, er klager over afslag på dispensation eller vilkår for en meddelt dispensation, og et stort antal af disse sager angår forhold af forholdsvis mindre betydning.

Under hensyn til, at en dispensation er en undtagelse fra loven og til, at de fleste af sagerne som